

en la falsa cúpula o cobrir la màxima superfície amb cobertes planes. La coberta per falsa cúpula o falsa volta s'aconsegueix mitjançant l'aproximació lenta i gradual de les filades dels murs a mesura que aquests guanyen altura i volen cap al centre les successives filades que componen la coberta, mentre se'ls va donant pendent cap a fora per facilitar el rrelliscament de l'aigua de pluja. El forat central resultant darrere de l'última filada de la cúpula es resol amb una llosa plana o es deixa lliure (tal volta perquè isca el fum d'un possible foc); de vegades la cúpula es recobreix de terra. Pel que fa a la coberta plana, s'aconsegueix amb un entramat de barres (tirades de mur a mur), guarnit amb lloses planes cobertes de terra. No és

estrany tampoc la combinació d'ambdós tipus de coberta.

La *planta* pot ser circular, quadrada o rectangular, segons la disposició dels murs.

Finalment, i amb relació a les *obertures*, direm que, en la majoria de refugis, l'única obertura és la de l'entrada, la qual sol estar orientada cap al migdia. Excepte en els esmentats "avealls", és rar deixar-hi cap tipus de finestra. L'entrada

Coberta: vista interior.

és de dimensions variables i sol respondre al tipus amb llindar, mitjançant una gran llosa amb mènsules de

suport (de tant en tant se substitueix per una fusta transversal).

Pasqual Boira

Barraca de planta circular.

Barraca de coberta plana.

Entrada: Llosa amb mènsules de suport.